

บทที่ ๕

สรุปผล ปัญหา และข้อเสนอแนะ

สรุปผล

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยปิดในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาพยนตร์ไทย จะสรุปผลโดยแบ่งตามหัวข้อดังนี้คือ

การชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ของนิสิตนักศึกษา

จากการศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาจะชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ในจำนวนน้อยกว่า ๑๐ เรื่องต่อปี เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ จำนวน ๑๑-๒๐ เรื่องต่อปี และ ๒๑ เรื่องขึ้นไปตามลำดับ และพบว่า ไม่มีนักศึกษาที่ไม่ดูภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์เลย

นิสิตนักศึกษาจะนิยมชมภาพยนตร์ฝรั่ง (สหรัฐอเมริกา ยุโรป หรือออสเตรเลีย) มากเป็นอันดับหนึ่ง ตามด้วยภาพยนตร์ไทย และภาพยนตร์จีน ตามลำดับ และประเภทของภาพยนตร์ที่นักศึกษานิยมมากที่สุดคือ ภาพยนตร์ประเภทตลกขบขัน รองลงมาคือ ภาพยนตร์ประเภทตื่นเต้นผจญภัยและภาพยนตร์ประเภทสยองขวัญตามลำดับ และพบว่ามีความแตกต่างทางด้านเพศ และประเภทวิชาที่ศึกษาในประเภทของภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยมในอันดับต่อไป คือ

ก. นักศึกษาชาย จะนิยมชมภาพยนตร์สงครามและภาพยนตร์ประเภทบู๊ ดุเดือด มาในอันดับที่ ๔ และอันดับที่ ๕ ตามลำดับ ในขณะที่นักศึกษาหญิงจะนิยมชมภาพยนตร์ชีวิต ในอันดับที่ ๔ และภาพยนตร์ที่มีหลายอย่างรวมกันในอันดับที่ ๕

ข. นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ จะนิยมชมภาพยนตร์ชีวิต เป็นอันดับที่ ๔ และภาพยนตร์ที่มีหลายอย่างรวมกันในอันดับที่ ๕ ในขณะที่นักศึกษาสายศิลปศาสตร์ จะนิยมชมภาพยนตร์เพลงและภาพยนตร์ชีวิต ในอันดับที่ ๔ และอันดับที่ ๕

จากการศึกษาพบว่า ช่วงเวลาที่ว่างจากการเรียนในวันธรรมดา จะเป็นช่วงเวลาที่นิสิตนักศึกษาไปชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์เป็นจำนวนมากที่สุด ตามด้วย ช่วงเวลารันเสาร์อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการ และนิสิตนักศึกษาที่ชมภาพยนตร์ในช่วงเวลาใดก็ได้ จะมีจำนวนน้อยที่สุด

การชมภาพยนตร์ไทยจากโรงภาพยนตร์ของนิสิตนักศึกษา

จากการศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาที่ชมภาพยนตร์ไทย มีจำนวนมากกว่านักศึกษาที่ไม่ชมภาพยนตร์ไทยอยู่ในปัจจุบัน และลักษณะการชมภาพยนตร์ไทยของนักศึกษา จะเป็นในลักษณะ เลือกชม เป็นเรื่อง ๆ ส่วนเหตุผลที่นิสิตนักศึกษาส่วนหนึ่งไม่ชมภาพยนตร์ไทยเป็นเพราะ เนื้อเรื่องไม่ดี เป็นเหตุผลที่สำคัญที่สุด ตามมาด้วย การแสดงไม่ดี และคำกล่าวว่าคนดูภาพยนตร์ไทยไม่มีรสนิยม ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ที่ทำให้ไม่ชมภาพยนตร์ไทย มีอาทิ เช่น คุณภาพของภาพยนตร์ต่างประเทศดีกว่า และประเภทภาพยนตร์ที่ชอบดู ภาพยนตร์ไทยไม่สร้าง เป็นต้น

ในด้านการชมภาพยนตร์ไทย นิสิตนักศึกษาจะเลือกชมภาพยนตร์ไทย จากโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่ง เป็นจำนวนมากที่สุด ตามมาด้วย โรงภาพยนตร์ชั้นใดก็ได้ และโรงภาพยนตร์ชั้นสองเพียงอย่างเดียว และโรงภาพยนตร์ที่นิสิตศึกษานิยมชม จะไม่เลือกสถานที่แน่นอน แล้วแต่สะดวก เป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือโรงภาพยนตร์ที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งสรรพสินค้าหรือแหล่งช้อปปิ้ง และโรงภาพยนตร์ที่อยู่ใกล้สถานที่ศึกษาหรือใกล้บ้านตามลำดับ

ในด้านอัตราค่าชมภาพยนตร์ไทย นิสิตนักศึกษาจะนิยมชมภาพยนตร์ไทยในอัตราค่าชม ๒๑-๓๐ บาท เป็นจำนวนมากที่สุด อัตราค่าชมรองลงมาคือ ๑๐-๒๐ บาท และ ๓๑-๔๐ บาท โดยพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้และอัตราค่าชม และเห็นว่าอัตราค่าชมที่ชมอยู่นั้น เหมาะสมดีแล้ว และเหตุผลที่เลือกชมภาพยนตร์ไทยในอัตราค่าชมนั้น เป็นเพราะอัตราค่าชมที่ชมภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ต่างประเทศตามปกติอยู่แล้ว

องค์ประกอบของภาพยนตร์ไทย

นิสิตนักศึกษาจะนิยมชมภาพยนตร์ไทยประเภทชีวิต มากที่สุด ตามมาด้วยภาพยนตร์ประเภทตลกขบขัน และบู๊ ดุเดือด ตามลำดับ ส่วนเหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ไทยของนิสิตนักศึกษาเป็นเพราะดารานักแสดงเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือ ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ และเพราะเพื่อน ๆ แนะนำ โดยจากการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างทางด้านเพศ และประเภทวิชาที่ศึกษา ในลำดับขององค์ประกอบทั้งสาม นั่นคือ

ก. นักศึกษาชาย มีเหตุผลในการเลือกชมภาพยนตร์ไทยมาจาก ดารานักแสดงเป็นอันดับแรก ตามมาด้วย ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ และเพราะเพื่อน ๆ แนะนำ ในขณะที่นักศึกษาหญิง มีเหตุผลในการชมภาพยนตร์ไทยมาจากฉากหรือสถานที่ถ่ายทำเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ดาราและเพราะเพื่อน ๆ แนะนำ

ข. นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ มีเหตุผลในการชมภาพยนตร์ไทย มาจากฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ เป็นอันดับแรก ตามด้วย ดาราและเพราะเพื่อน ๆ แนะนำ ในขณะที่นักศึกษาสายศิลปศาสตร์ มีเหตุผลในการชมภาพยนตร์ไทยจาก ดารา เป็นอันดับแรก ตามด้วย ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ และเพื่อน ๆ แนะนำ

นิสิตนักศึกษาจะนิยมชม ดาราที่มีบุคลิก รูปร่างหน้าตาดี เป็นจำนวนมากที่สุด ตามมาด้วย แสดงภาพยนตร์เก่งถูกใจ และกลุ่มที่ว่าดารา ไม่มีผลให้อยากไปชมภาพยนตร์เลย และนิสิตนักศึกษาจะนิยมชมภาพยนตร์ของผู้กำกับที่เคยชมมาแล้วพอใจเป็นจำนวนมากที่สุด และนักศึกษาที่คิดว่าผู้กำกับ ไม่มีผลให้ชมภาพยนตร์ไทยเลยมีจำนวนรองลงมา

นิสิตนักศึกษา จะไม่สนใจว่าภาพยนตร์ไทยเรื่องที่ยากชมจะสร้างจากบริษัทไหน หรือทำมาจากบทประพันธ์ของใคร แต่มีส่วนที่รองลงมาก็คือ จะสนใจชมภาพยนตร์ที่สร้างหนังที่ได้รางวัลและทำจากบทประพันธ์ยอดเยี่ยม

ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อภาพยนตร์ไทย

จากการศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาเห็นว่า การแสดงของดารา ฉากหรือสถานที่ถ่ายทำและการพากษ์ของภาพยนตร์ไทยอยู่ในระดับดี แต่ได้เสนอข้อปรับปรุงไว้ดังนี้คือ

ก. การแสดงของดาราควรให้สมจริงและเป็นธรรมชาติ มากขึ้น อีกทั้งควรจะมีการเลือกดาราให้เหมาะสมกับตัวละคร ใช้เวลาทุ่มเทในการแสดงและให้มีการใช้ดาราใหม่ ๆ มากขึ้น

ข. ทางด้านฉากหรือสถานที่ถ่ายทำ ควรจะให้ความพิถีพิถัน ให้สมจริงตามเนื้อเรื่อง โดยการลงทุนให้มากขึ้น

ค. ในเรื่องการพากษ์ มีนักศึกษาเสนอว่า ควรมีการใช้เสียงจริงของตัวแสดง

สำหรับในด้าน เนื้อเรื่อง บทพูด บทเจรจา เพลงประกอบ การถ่ายทำ และการแต่งกายนั้น นิสิตนักศึกษาเห็นว่ายังอยู่ในระดับที่ไม่ดีนัก และได้เสนอข้อปรับปรุงไว้ดังนี้คือ

ก. ในด้านเนื้อเรื่อง ควรจะมีการเลือกเรื่องไม่ซ้ำซาก จำเจและมีเหตุผลที่เป็นไปได้สมจริง

ข. ในด้านบทพูด บทเจรจา ซึ่งนิสิตนักศึกษาเห็นว่า เป็นส่วนที่ด้อยที่สุดของภาพยนตร์ไทย ควรจะปรับปรุงให้มีลักษณะการใช้ภาษาที่คนธรรมดาให้พูดจากัน และเหมาะสมกับวัยของตัวละคร

ค. ในด้านเพลงประกอบ นิสิตนักศึกษาเห็นว่า ควรจะมีการแต่งเพลงเพื่อใช้ประกอบภาพยนตร์ขึ้นโดยเฉพาะ และมีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง

ง. ในด้านการถ่ายทำ นักศึกษาเห็นว่าควรมีการใช้เทคนิคใหม่ ๆ และใช้มุมกล้องในการถ่ายทอบทภาพยนตร์ออกมาอย่างมีศิลปะ

จ. ในด้านการแต่งกาย นิสิตนักศึกษาเห็นว่า ควรจะมีการแต่งให้สมจริงตามเนื้อเรื่อง และควรมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาในเนื้อเรื่อง

สื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลต่อการชมภาพยนตร์ไทย

จากการศึกษาถึงสื่อโฆษณาที่มีอิทธิพลให้เกิดการชมภาพยนตร์ไทย พบว่า นิสิตนักศึกษาเห็นว่า ภาพยนตร์ตัวอย่างของภาพยนตร์ไทยที่เผยแพร่ในโทรทัศน์และโรงภาพยนตร์มีอิทธิพลมากที่สุด ตามด้วยการที่เพื่อนฝูงบอกต่อ ๆ กันมา และบทวิจารณ์ภาพยนตร์ในหนังสือพิมพ์และนิตยสารตามลำดับ และสื่อโฆษณาที่มีผลน้อยที่สุด ๒ อันดับสุดท้ายคือ ใบปิดหรือโปสเตอร์ และการที่ดาราดังไปปรากฏตัวทางโทรทัศน์ตามลำดับ

สำหรับอิทธิพลในเรื่องการออกข่าวต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ไทย พบว่าข่าวที่มีผลต่อการชมภาพยนตร์ไทยมากที่สุดคือ มีการถ่ายทำจากสถานที่สวยงาม หรือต่างประเทศตามด้วยข่าวการประกาศดาราดังๆ ส่วนข่าวที่มีผลน้อยที่สุดคือ การมีดาราดังต่างประเทศร่วมแสดง

สำหรับการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของภาพยนตร์ไทยในปัจจุบันพบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ เห็นว่าภาพยนตร์ไทยมีคุณภาพดีไปกว่าเดิม และในเรื่องการชมภาพยนตร์ไทยในอนาคต นิสิตนักศึกษาจะชมมากขึ้น และผลที่ทำให้การชมภาพยนตร์ผ่านทางโรงภาพยนตร์ลดลงนั้น นิสิตนักศึกษามีความเห็นว่าคุณภาพของภาพยนตร์ที่ไม่ดีจะมีผลมากที่สุด รองลงไป คือ ผลจากทางวิดีโอ ส่วนผลที่กระทบกระเทือนน้อยที่สุดคือ ผลกระทบทางเศรษฐกิจ

ปัญหาของภาพยนตร์ไทย

ตามความเห็นของผู้วิจัย เห็นว่า ปัญหาของภาพยนตร์ไทยคือ

๑. ทางด้านการลงทุนในการสร้างภาพยนตร์ไทย ในการสร้างภาพยนตร์ไทยขึ้นมา ต้องอาศัยการลงทุนสูงทีเดียว ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยที่ต้องการสร้างภาพยนตร์ที่มีคุณภาพให้ดี ต้องการทุนแต่ไม่สามารถจะทำได้ เพราะภาพยนตร์ที่ต้องการการลงทุนสูง แต่ตลาดจำกัดแค่ในประเทศไทยเท่านั้น

๒. การสร้างภาพยนตร์ไทยนั้น มีผู้สร้างเพียงน้อยรายที่อาศัยการค้นคว้า ศึกษาอย่างจริงจัง อีกทั้งเป็นการสร้างโดยอาศัยการคาดการณ์ความต้องการของตลาดโดยปราศจากการหาข้อมูลที่แท้จริง และมักจะทำภาพยนตร์ในประเภทตาม ๆ กัน จึงทำให้ภาพยนตร์ไทยที่ออกมาฉาย ก่อให้เกิด

ความเปื้อน่ายต่อผู้ชมได้ ที่พบว่า มีแต่ภาพยนตร์ในแนวเดียวกัน ฉายพร้อม ๆ กัน หรือติด ๆ กัน

๓. การที่โฆษณาที่เกินความจริง โดยการที่ลักษณะให้มีการเขียนเชียร์ตามหน้าหนังสือพิมพ์ ทำให้ผู้ชมที่เข้าไปชม เกิดความรู้สึกว่าถูกหลอก ทำให้เกิดความรู้สึกไม่เชื่อถือภาพยนตร์ไทยและหนังสือพิมพ์ที่เขียนเชียร์ด้วย จะมีผลต่อผู้สร้างภาพยนตร์ไทยที่มีคุณภาพ จะไม่ได้รับการตอบรับจากผู้ชมที่ขาดความเชื่อถือไปแล้ว

๔. ผู้สร้างภาพยนตร์ไทย ต้องประสบกับภาวะการแข่งขันกับภาพยนตร์จากต่างประเทศ ซึ่งสามารถสร้างได้ด้วยทุนสูงกว่า (แต่ไม่แน่ว่า คุณภาพจะดีกว่า) ผู้สร้างภาพยนตร์ต่างประเทศเข้ามาฉายสามารถมีโอกาสในการเลือกเรื่องเพื่อนำเข้ามาฉาย และสามารถวางโครงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ล่วงหน้า ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕. ผู้สร้างภาพยนตร์ไทย ต้องประสบกับปัญหาทางด้านเทคโนโลยีหรือวีดีโอ ที่เข้ามาแพร่หลายและมีบทบาทมาก ในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา และเทคโนโลยีนี้กำลังเริ่มแพร่หลายสู่ต่างจังหวัด ซึ่งผู้สร้างภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่ถือว่าเป็นฐานของภาพยนตร์ไทย โดยที่เทคโนโลยีนั้นผู้บริโภคสามารถเข้าได้ในราคาถูกกว่าชมภาพยนตร์เสียอีก อีกทั้งยังมีปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ในการนำภาพยนตร์ไทยไปอัด เพื่อเผยแพร่อีกด้วย

๖. ในด้านความคิดของผู้บริโภค เรื่องปากท้อง เป็นสิ่งสำคัญมากโดยเฉพาะกลุ่มชนวนาชาวไร่ ที่มีได้มีรายได้ประจำแน่นอน ดังนั้น ผลกระทบจากการที่เศรษฐกิจตกต่ำ จะมีผลต่อการชมภาพยนตร์มาก

๗. ทางด้านเนื้อหาของภาพยนตร์ไทย ไม่ค่อยมีความแตกต่างไปจากอดีตมากนักและมีแนวประเภทของภาพยนตร์ที่จำกัด จึงทำให้ผู้บริโภคไม่มีโอกาสในการเลือกสินค้าที่ตนพอใจได้ ทำให้อาจจะหันไปสู่อื่นทดแทนประเภทอื่น ๆ ที่ให้ความพอใจและสนุกสนานได้ เช่น จากเทคโนโลยี และภาพยนตร์ต่างประเทศ

๘. ปัญหาที่สำคัญที่สุด คือ ค่านิยมของผู้บริโภค ที่แปรเปลี่ยนมาจากความเชื่อว่าภาพยนตร์ไทยมีคุณภาพไม่ดี ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยรุ่นเก่า ๆ จึงต้องลดน้อยลง และผู้สร้างรายใหม่ ต้องมีการพัฒนาคุณภาพภาพยนตร์ จนเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ซึ่งเป็นเรื่องไม่่ง่ายนัก

๙. การส่งเสริมจากรัฐบาล ก็เป็นสิ่งจำเป็นมาก สำหรับภาพยนตร์ไทย เพราะปัญหาทางด้านเงินทุนเป็นปัญหาใหญ่ ถ้าสามารถลดต้นทุนในการผลิตได้ แล้วไปเน้นที่คุณภาพจากส่วนต้นทุนที่ลดหย่อนไป ก็อาจจะช่วยให้ความเชื่อถือต่อภาพยนตร์ไทยมีมากขึ้น และการควบคุมของฝ่ายพิจารณาภาพยนตร์ที่มีส่วนจำกัดทางด้านเนื้อหาของภาพยนตร์ด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่า ภาพยนตร์ไทย จะจัดอยู่ในสินค้าประเภทบริการ โดยสิ่งที่นักศึกษาต้องการจากการชมภาพยนตร์ไทย คือ ความพอใจ ความสนุกสนาน ซึ่งเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ เป็นเพียงนามธรรม ดังนั้น ผู้สร้างภาพยนตร์ไทยจึงควรปรับปรุงองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทย ให้นักศึกษาเกิดความไว้วางใจ เชื่อถือว่าจะได้รับสิ่งซึ่งตรงกับความต้องการ โดยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงขอเสนอข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. ข้อเสนอแนะต่อผู้สร้างภาพยนตร์ไทย แม้ว่า จากผลการวิจัย จะปรากฏว่าภาพยนตร์ไทยได้รับความนิยมจากนิสิตนักศึกษา ในอันดับรองจากภาพยนตร์ของฝรั่งก็ตาม และผู้สร้างภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่ก็คิดว่า ตลาดของภาพยนตร์ไทย คือ คนไทยทั้งประเทศ มีใช้กลุ่มของนักศึกษาก็ตาม แต่ผู้สร้างก็ไม่ควรที่จะทิ้งตลาดของนักศึกษาไป เหตุผลเพราะกลุ่มของนักศึกษาจะได้รับผลกระทบจากเศรษฐกิจไม่มากนัก มีอำนาจซื้อคงตัว เนื่องจากมีรายได้ที่แน่นอนทางผู้สร้างภาพยนตร์ไทยจึงควรพยายามหันเหความสนใจของนิสิตนักศึกษาให้มาชมภาพยนตร์ไทย แทนภาพยนตร์จากต่างประเทศ โดยพยายามแก้ไขในด้านองค์ประกอบต่าง ๆ ทางการตลาดให้เหมาะสมกับนักศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นตัวแทนของคนในกรุงเทพฯ ได้ ซึ่งก็จะมีส่วนช่วยอุตสาหกรรมภาพยนตร์ไทยให้มีความมั่นคงมากขึ้น อีกทั้งยังมีส่วนช่วยสงวนเงินตราต่างประเทศไว้ได้มากทีเดียว

ในการที่จะหันเหความสนใจของนิสิต นักศึกษาให้หันมานิยมภาพยนตร์ไทยนั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้คือ

ในด้านภาพยนตร์ไทย (ผลิตภัณฑ์ Product)

ก. ควรมีการพัฒนาทางด้านเนื้อหาของภาพยนตร์ไทย โดยให้มีความแปลกไปจากภาพยนตร์ประเภทชีวิตครอบครัวที่มีอยู่ในปัจจุบัน โดยจากเหตุผลทางด้านความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทย และเหตุผลที่นักศึกษาไม่นิยมชมภาพยนตร์ไทย พบว่า เนื้อเรื่องของภาพยนตร์ไทยนั้นค่อนข้างซ้ำซาก จำเจ ทำให้นักศึกษาไม่นิยมชม ผู้วิจัยเห็นว่า ทางผู้สร้างภาพยนตร์ไทย ควรจะหันไปเลือกแนวภาพยนตร์ที่ทันสมัยและทำด้วยความปราณีต ไม่มีการหลงบท เช่นต้องมีการจะสร้างภาพยนตร์สะท้อนสังคม แต่ทำออกมามีบทตลก แทรกอยู่ตลอด โดยไม่เกี่ยวพันกับเนื้อเรื่อง อีกทั้งต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้ชมว่าต้องการสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ สำหรับภาพยนตร์ไทยในปัจจุบันนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า แนวโน้มจะเป็นไปในลักษณะที่เกี่ยวพันกับสังคมที่กว้างกว่าครอบครัว และเน้นความจริง และก่อให้เกิดอารมณ์ร่วมได้ดี คือ รักษาแนวของภาพยนตร์ไว้อย่างเหนียวแน่น แม้จะมีบทอื่น เช่นบทเศร้า หรือบทตลก ก็มีเพียงเล็กน้อยและเข้ากับเนื้อเรื่อง เพราะพบว่า ภาพยนตร์ที่ได้รับความนิยม

นิยม เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "ซิมน้อยหน้อยกะล่อนมากหน้อย" ซึ่งเป็นภาพยนตร์ตลก ซึ่งแหวกตลาด ภาพยนตร์ชีวิตออกมา เป็นเรื่องของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง ซึ่งสะท้อนสภาพสังคมของกลุ่มวัยรุ่นโดยมีบทตลกที่ไม่ซ้ำซากและมีบทชีวิตแทรกเพียงเล็กน้อย แม้จะนำแสดงโดยดารารายใหม่ ผู้สร้างใหม่ก็ตาม ก็ทำรายได้สูงมากในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ และจากการสังเกตข้อมูลจากแบบสอบถาม พบว่า ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับความนิยมต่อผู้กำกับการแสดงภาพยนตร์ไทย ที่นักศึกษานิยมชม นักศึกษาจะตอบว่าเป็น ม.จ.ชาติเรณูเฉลิม ยุคล และยุทธนา มุกดาสนิท ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า มีความสามารถในการเขียนเรื่อง หรือ เลือกรายมาทำเป็นภาพยนตร์ และเป็นผู้ที่มีความพิถีพิถันละเอียดถี่ถ้วน โดยพบว่า เนื้อเรื่องที่ทั้งสองสร้างจะเกี่ยวพันกับความเป็นจริงและสังคมโดยรวม เช่น ทองพูน โคกโพธิ์ราษฎร์เต็มขั้น และน้ำพุ เป็นต้น

ข. ควรมีการพัฒนาในเรื่องบทพูด ในภาพยนตร์ไทย ให้มีความสมจริง เป็นไปตามที่พบเห็นกันทั่วไป โดยให้เหมาะสมกับบุคลิกของตัวละคร โดยจากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่า บทพูดบทเจรจา เป็นองค์ประกอบที่ด้อยที่สุดของภาพยนตร์ไทย

ค. ในด้านดารารายผู้แสดง ควรมีการเลือกดารารายให้เหมาะสมกับบุคลิกของตัวละครในภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ และที่สำคัญคือ ควรมีการแสดงที่สมจริงเป็นธรรมชาติ อีกทั้งสามารถทุ่มเวลาให้เต็มที่ในการแสดง เพื่อคุณภาพของภาพยนตร์ และควรมีการพัฒนาดารารายใหม่ ๆ ขึ้นมา เพื่อหลีกเลี่ยงการซ้ำหน้าของดารารายของภาพยนตร์ไทยหลาย ๆ เรื่องในเวลาพร้อม ๆ กัน ซึ่งทำให้เกิดความเบื่อได้

ในด้านการเลือกดารารายผู้แสดง ซึ่งมีผลมากในด้านองค์ประกอบของภาพยนตร์ไทยเพราะจากการวิจัย พบว่า นิสิตนักศึกษาเลือก ดารา เป็นเหตุผลในการชมภาพยนตร์เป็นอันดับหนึ่ง และดารารายที่นิยมชม จะเป็นดารารายที่มีบุคลิกรูปร่างหน้าตาดี และแสดงเก่ง

ง. ในด้านเพลงประกอบภาพยนตร์ ควรให้มีความเหมาะสมกับภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ โดยอาจจะเป็นการแต่งขึ้นใหม่ ๆ และใส่เพลงในภาพยนตร์ให้เหมาะกับบทบาทการแสดงในขณะนั้น โดยอาจจะเลือกเพลงเพียง เพลงเดียว แต่มาทำให้มีหลายอารมณ์ก็ได้

จ. ในด้านฉาก ควรจะมีการสร้างด้วยความพิถีพิถันสมจริง โดยอาจจะต้องลงทุนมากขึ้น เพื่อความสมบูรณ์ อีกทั้งควรดูให้เหมาะสมตามเนื้อเรื่อง

ฉ. ในด้านการแต่งกาย ควรจะให้สมจริงตามความเป็นจริงในเรื่อง โดยอาจจะต้องอาศัยการค้นคว้าเพื่อดูการแต่งกายตามยุคสมัย อีกทั้งควรมีการใช้เนื้อผ้า เครื่องแต่งกายให้ดูมีศิลปะโดยให้ช่วยเสริมอารมณ์ของตัวแสดง ในด้านการแต่งกายนี้จะรวมไปถึงการแต่งหน้าให้เหมาะสมกับความเป็นจริงด้วย ดูการเปลี่ยนแปลงของหน้าตาให้ตรงกับการเปลี่ยนแปลงของวัยในภาพยนตร์ด้วย

ช. ในด้านการถ่ายทำ ควรจะมีการถ่ายภาพให้ดูมีศิลปะ หรือสามารถจะถ่ายทอดอารมณ์ มีการเปลี่ยนมุมกล้องตามความเหมาะสม

ช. ในด้านการพากษ์ ควรจะมีการใช้เสียงของตัวแสดงจริง จากผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะในด้านการพากษ์ของภาพยนตร์ไทย นักศึกษาที่เห็นว่าควรมีการใช้เสียงจริงของตัวแสดงมีจำนวนมาก ซึ่งการใช้เสียงจริงของตัวแสดง โดยวิธีการอัดเสียงขณะถ่ายทำ จะทำให้ได้อารมณ์มากขึ้น ถึงแม้จะต้องลงทุนมากขึ้นก็ตาม

ในด้านอัตราค่าชม (ราคา-Price)

กรณีนี้ ทางผู้สร้างต้องพยายามสร้างภาพยนตร์ไทย ให้ความพึงพอใจและมีคุณภาพมากขึ้น เพื่อให้ผู้ชมเกิดความคุ้มค่าในการชม อีกทั้งต้องอาศัยความร่วมมือจากเจ้าของโรงภาพยนตร์ ในการจัดที่นั่งให้เหมาะสม โดยอาจจะจัดที่นั่งในอัตราค่าชม ๒๐ และ ๓๐ บาทให้เพิ่มมากขึ้น เพราะนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่จะชมในอัตรานั้น โดยอาจจะเลื่อนแถวที่นั่งในอัตราค่าชมดังกล่าวให้ลอยขึ้นไป เพิ่มจำนวนแถวให้มากขึ้น จะทำให้ผู้ชมมีที่นั่งเพิ่มมากขึ้น หรืออาจจะทำโดยมีการจัดรอบกลางวัน เช่น รอบ ๑๒.๐๐ น. หรือรอบ ๑๕.๐๐ น. ให้เป็นรอบที่ทุกที่นั่งมีราคา ๒๐-๓๐ บาท ก็จะมีส่วนช่วยเพิ่มผู้ชมขึ้นได้

ในด้านสถานที่ฉายภาพยนตร์ไทย (สถานที่-Place)

ภาพยนตร์ไทย ควรจะมีทำเลการฉายกระจายกันกระจายในย่านที่มีนักศึกษาจำนวนมาก เพราะจากการศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนมาก จะชมภาพยนตร์ในช่วงเวลาที่ว่างจากการเรียนในวันธรรมดา ซึ่งคงจะเป็นช่วง ว่างหรือเย็น การนำภาพยนตร์ที่มีคุณภาพไปฉายในโรงภาพยนตร์ที่ใกล้กับสถานที่ที่ศึกษานิยมไป จะทำให้มีโอกาสที่นักศึกษาจะชมมากขึ้น

การบริการในโรงภาพยนตร์ ก็มีผลทำให้การชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์ลดลงซึ่งเป็นผลจากการวิจัย ดังนั้นผู้ประกอบการโรงภาพยนตร์จึงควรมีการกวาดค้นในด้านความประพฤติของพนักงานในโรงภาพยนตร์ให้สุภาพขึ้นด้วย

ในด้านการส่งเสริมการจำหน่าย (Promotion)

ในด้านการส่งเสริมการจำหน่ายของภาพยนตร์ไทย ควรจะมีการใช้สื่อโฆษณาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยจากผลการวิจัย พบว่า สื่อโฆษณาที่มีผลมาก คือ ภาพยนตร์โฆษณาในโทรทัศน์ และทางโรงภาพยนตร์ รองลงไปคือ โฆษณาในหน้าหนังสือพิมพ์และบทวิจารณ์ในหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ดังนั้นผู้สร้างภาพยนตร์ไทย จึงควรหันมาใช้สื่อดังกล่าวให้มากขึ้น เพราะตรงกลุ่มมากกว่า แทนการใช้

ไบปิดโปสเตอร์ ซึ่งมีผลค่อนข้างน้อย อีกทั้งการที่เพื่อนฝูงแนะนำกัน ก็เป็นสื่อที่มีผลมากเช่นเดียวกัน แต่สื่อนี้ไม่สามารถซื้อหาได้ แต่ต้องใช้คุณภาพของภาพยนตร์ไทยเรื่องนั้น ๆ เป็นตัวบอก ดังนั้นแทนที่จะใช้สื่อโฆษณาคลุมไปหมด (ซึ่งจากการสัมภาษณ์บุคคลในวงการสร้างภาพยนตร์ไทย พบว่ามีมูลค่าเกือบเท่ากับมูลค่าการสร้างภาพยนตร์ไทยทั้งเรื่อง) ควรจะนำเงินในโฆษณาในส่วนที่มีผลน้อยมาพัฒนาคุณภาพของภาพยนตร์ไทยให้ดีขึ้น แล้วเชิญนักวิจารณ์มาชม แสดงการวิจารณ์โดยเสรีในหนังสือพิมพ์ และนิตยสารที่ได้รับความนิยม เชื่อถือ จะได้ผลมากขึ้น

ในด้านการออกข่าวต่าง ๆ ควรจะมีการข่าวที่เป็นจริงเชื่อถือได้ และเลือกส่วนที่เด่นของภาพยนตร์มาแสดง ซึ่งอาจจะทำโดยการฉายเบื้องหลังการสร้างหรืออาจจะนำเอาเพลงจากภาพยนตร์มาเผยแพร่ พร้อมกับตัวอย่างของภาพยนตร์บางส่วน ซึ่งภาพยนตร์ต่างประเทศทำมาแล้วประสบความสำเร็จ

๒. ข้อเสนอแนะต่อสมาคมผู้อำนวยการสร้าง

ก. ควรร่วมมือกันในการพัฒนาคุณภาพของภาพยนตร์ไทย โดยส่งเสริมและยกระดับของภาพยนตร์ไทยให้เป็นที่ยอมรับ โดยการจัดการประกวดคัดเลือกภาพยนตร์ที่มีคุณภาพในด้านต่าง ๆ อย่างยุติธรรมโดยไม่เหินแก่ประโยชน์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อคุณภาพที่ดีขึ้นของภาพยนตร์ไทย

ข. ควรร่วมมือกับรัฐบาล ในการช่วยกันเผยแพร่ภาพยนตร์ไทยที่มีคุณภาพในการส่งเสริมประกวด หรือส่งบุคคลากรไปสังเกตการณ์ เพื่อให้ภาพยนตร์ไทยมีคุณภาพที่ดีขึ้น

๓. ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล รัฐบาลควรจะหันมาสนใจบทบาทของภาพยนตร์ไทย ที่มีต่อสังคมมากขึ้น เพราะถ้าภาพยนตร์ไทยได้รับความนิยมจากประชาชนชาวไทย ก็จะช่วยลดเงินตราที่จะสูญเสียไปให้ภาพยนตร์ต่างประเทศได้ อีกทั้งภาพยนตร์ยังสามารถแสดงบทบาทในฐานะสื่อที่ให้ความรู้แก่ผู้ชมได้ ทำให้ผู้ชมได้รับรู้ความเป็นไปของสังคมหรือความเจริญก้าวหน้าต่าง ๆ แต่เนื่องจากในปัจจุบัน รัฐบาลต้องประสบปัญหาทางการเงินมาก ข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลจึงมีดังนี้

ก. รัฐบาลควรลดภาษีสำหรับอุปกรณ์ในการสร้างภาพยนตร์ โดยการอาศัยหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ หรือ ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาภาพยนตร์ ในการพิจารณาลดภาษีให้แก่ผู้สร้างที่ยื่นเรื่องโดยผ่านองค์การหรือสมาคมผู้อำนวยการสร้างเป็นราย ๆ ไป อีกทั้งภาษีอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการล้าง ทำเทคนิคในห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในประเทศ เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องมือที่ทันสมัย เพื่อภาพยนตร์ที่มีคุณภาพมากขึ้น

ข. รัฐบาลควรจะมีส่วนร่วมในการเผยแพร่ภาพยนตร์ไทยให้เป็นที่กว้างขวางขึ้นโดยอาจจะมีการแถลงข่าว หรือมอบรางวัลแก่ภาพยนตร์ที่มีสาระ อีกทั้งเผยแพร่บทบาทของภาพยนตร์ไทย

ออกสู่ต่างประเทศ โดยการส่งเข้าร่วมมหกรรมภาพยนตร์ในต่างประเทศ

ค. รัฐบาลควรจะมีการควบคุมศูนย์วิดีโอ ให้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย มีการใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ให้แน่นอน เพื่อเป็นการลดจำนวนศูนย์วิดีโอเถื่อน